

## V spomin Franciju Pukšiču

Vedno, ko izgubimo nekoga dragega, se naša zavest in misli zavejo - življenje. Na nas lahko deluje kot suhoparna beseda, ki jo v našem hitrem in utrujajočem vsakdanjiku izrekamo neštetokrat. Pavšalno. Na hitro. S premalo spoštovanja in ljubezni do nje. Kajti beseda življenje ne skriva v sebi samo brstečih popkov vrtnice, cvetenja jablan in marelic, zelenega travnika, leta čebele, joka otrok ali prešernega smeha veselih ljudi. Beseda življenje skriva v sebi tisto, po čemer smo mi vsi enkratni, nepovnljivi, skriva v sebi ljubezen do svojih prijateljev, sodelavcev, staršev, otrok, do svojih, s katerimi smo se odločili preživeti največji del svojega časa na zemlji.

Vsega tega si se tudi ti, Franci, dobro zavedal, še več, živel si ga hitro, kot bi se nekje globoko v sebi zavedal, da se bo izteklo prehitro, za tebe in za vse nas, ki smo živeli in delali s teboj. Živel si ga nesebično, pošteno in delavno. Ob rojstvu stá ti starša obljubila, da te bosta vzgajala z vsemi vrednotami, ki bodo iz tebe naredile močnega in prijaznega človeka. Ta dar si sprejel, vendar ga nisi zadržal za sebe, pustil si ga na svetlobi, ga razdajal in prenašal na svoja sinova.

Vedno si tudi prisegal na znanje. Ali je bilo to v OŠ Destrnik, ali v srednji tehnični šoli v Mariboru. Tudi leta 1991 si hrabro in pogumno pomagal, kot zaveden Slovenec, pri osamosvajanju naše države. Tvoje življenje je bilo ved-



no obkroženo z ljudmi, ki so bili srečni, da so s teboj. To ti je dajalo energijo in moč, da si gradil svoj dom, hodil v službo, ob delu študiral in se posvečal bližnjim. Za prvo diplomo na tehnični fakulteti Univerze v Mariboru je prišla druga. Ponosen si bil na njo, saj je zraven službe zahtevala veliko truda. V tvoji študijski sobi se je zvrstilo tudi veliko mladih, potrebnih znanja matematike, fizike, strojniškega risanja ali projekiranja. In iz njih so danes strojniki, inženirji, ki nam danes delajo svet lažji in lepši. Med tem si se počasi pričel zanimati za novo področje, pričel si se učiti prvih korakov v svetu politike. Ob volitvah v samostojno občino si zbral ekipo podobno mislečih in uresničeval ideje v dveh svetniških mandatih do letos, v drugem mandatu tudi kot podžupan občine Trnovska vas. Mesto svetnika in podžupana nisi nikoli videl kot mesto, ki prinaša slavo in pozornost. Zavedal si se, da je potrebno delati in razmišljati, če

hočeš, da daš kraju to, kar ljudje od tebe pričakujejo. V kraju si postavil vzor politika, ki ga želijo mnogi posnemati. Vzor si postavil s spoštovanjem do ljudi, do vseh tudi drugače mislečih, s spoštovanjem do vseh kolegov svetnikov in županov. Postavil si visoka etična merila, ki niso zapisana v nobenem kodeksu, bila pa so zapisana v tvojem srcu. Bil si trd pogajalec, vendar nasprotnika nisi nikoli žalil ali mu jemal dobrega imena. Zmagoval si s poštenostjo in srčnostjo. Drugače nisi vedel in hotel. Na koncu si vedno pogledal v oči in toplo stisnil roko. Zato so te vsi spoštovali. Tvoja postavljena merila so bila enaka za vse - za svetnika, občana, prijatelja. Pri vseh, ki si jih srečeval, nisi iskal svetlečih in pomembnih nazivov, ločeval si le poštene in nepoštene, tiste, ki držijo obljubljeni in tiste, ki tega ne, na tiste, ki delajo in tiste, ki ne delajo. V zadnjem letu si veliko truda vložil tudi v PGD Biš. Praznovanje 130-letnice nikoli ne bi bilo tako

slavnostno, če nebi bilo za nekateri deli in sredstvi zapisano tvoje ime.

Na svoje uspehe in delo v politiki si gledal vedno realno, vendar s ponosom. Vedel si, da je za njimi veliko neprespanih noči, dolgih pogajanj in iskanja novih rešitev. Nikoli tudi nisi trdil, da je to samo tvoja zasluga.

Mnogim v kraju je bila izgraditev mrliške veže, šole, telovadnice, vrtca, igrišča in kilometrov cest nekaj normalnega. Vendar, za tem normalnim vedno stojijo ljudje z imeni in priimki, ure njihovega vloženega dela, ki niso bile nikoli plačane in niso nikoli dobile zahvale. Ure, ki so bile ukradene in vzete otrokoma, ženi, prijateljem. Bil si ponosen na novo šolo, saj si verjel da je za mlade in za vse v kraju to dobro. Čeprav si veliko pomagal pri gradnji sorodnikom in prijateljem, je tvoj največji ponos pripadel novi šoli v kraju, ki je po tvoji zaslugi odprla svoja vrata leto pred rokom.

Tako kot si bil ponosen na svojo družino, svoje pošteno delo, smo mi ponosni na to, da smo imeli možnost s tabo živeti, s tabo delati in se velikokrat tudi skupaj veseliti. S solzami v očeh se te spominjamo, vendar močni, s svetlo piko na obzorju. Vemo, da sta tvoj optimizem in dobra volja ostala v naših srcih in živita z nami. In kako dolgo bomo živeli mi, tako dolgo boš ti živel z nami v srcu.

**Tvoji prijatelji**